

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ЈОВАН ХАЦИЋ

(1799 - 1869)

Каталог изложбе

НОВИ САД, 1999

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

35

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Ксенија Светличкић и Мирјана Брковић

О ЈОВАНУ ХАЦИЋУ

Као просветно-културни радник, Хаџић је у својој ужој домовини, међу Србима у Угарској, створио Матицу српску, наше прво књижевно друштво; преко Матице, очувао је *Летопис*, наш најстарији часопис; у Новом Саду, водио је, чувао и бранио српску гимназију и српску читаоницу, - а то све, Матица, *Летопис*, Гимназија и Читаоница биле су оне установе којима се врло много има да захвали што је у Хаџићево доба у Угарској чувана и јачана српска национална свест, српска књижевност и култура.

(Мираш Кићовић, 1930)

Јован Хаџић потиче из породице грчког порекла. Хаџићев отац Никола био је трговац у Сомбору; мати Софија, рођ. Петровић, из сомборске занатлијске породице. О Хаџићевом школовању после очеве смрти бригу је водио ујак Гедеон, владика бачки... Докторирао из права у Пешти (1826). На Дијети у Пожуну положио (1826) адвокатску цензуру и постао мађарски адвокат; код војне Апелације у Бечу положио (1826) адвокатски испит поставши аустријски војни погранични адвокат... Од 1827. до 1837. био адвокат у Новом Саду. Године 1829. оженио се Маријом Десанчић, из породице новосадског житарског трговца, с којом је имао три кћери: Милицу, Софију и Анку. Био је фишкал Бачке конзисторије (1831-1834). Октобра 1830. постао директор Српске гимназије, а 1835. и сенатор Новог Сада. На позив кнеза Милоша 1837. прешао је у Србију и у Београду остао до 1846, као законописац српске државе. Написао је први српски *Грађански законик* (1844)... Од априла 1846. у Новом Саду поново је градски сенатор, директор и патрон новосадске гимназије. Године 1847. постао је председник

Српске читаонице. Био је изасланик на свим српским народно-црквеним саборима (1842-1865)... Године 1854. је пензионисан. Последње године живота провео је у Новом Саду где је и сахрањен.

(Лексикон писаца Југославије, 1979)

За историју српске књижевности XIX века, Јован Хаџић је једна од њених врло занимљивих појава. Од 1821 па до 1865, дакле близу пола века, он је радио многе и разноврсне послове: културне, просветне, политичке, књижевне, историске, језичке, полемичке и законодавне, и, за све то време, био је, као нико други од српских писаца, у исто доба тако претерано хваљен и тако претерано нападан да су га једни држали за књижевнога Обилића и националнога пророка, а други за шарлатана и незналицу. Ако ништа друго, сама чињеница овако супротних судова била би за књижевну историју од довољнога интереса да се Хаџић проучи изближе. (...)

Као политичар, Хаџић је деловао и међу Србима у Угарској и међу онима у Србији. У Угарској, од 1842 па до 1865, у оном тешком револуционарно-апсолутистичком добу великих српских илузија и тешких разочарења, он је посланик на свима српским саборима и један од највиђенијих политичара српских. У Србији, Хаџић суделује у свој оној династичко-политичкој бури с краја тридесетих и почетком четрдесетих година прошлога века, и тамо игра улогу уставобранитељскога "пророка".

У књижевности, Хаџић је, и по својим оригиналним песмама и по својим преводима, један од најслављенијих савремених песника. Поред тога, он је уредник *Летописа*, па *Голубице*, најбољег алманаха свога доба, и занимљивог *Огледала српског*, а пред револуцију од 1848 учинио је карактеристичан покушај оснивања једнога политичко-књижевнога листа.

Научни рад Хаџићев је тројак, историски, језички и правнички. У историји, бавио се најстаријом српском и југословенском прошлостју, и Карађорђевићевим устанком. За Устанак, прикупио је и објавио првокласну грађу, и писао је врло

добре расправице. Али, он је најчувенији остао по својим језичким радовима и по препиркама које је због њих водио, са Вуком Караџићем нарочито. Најзад, по своме законодавном раду, Хацић је најистакнутија личност у историји српскога законодавства.

(Мираш Кићовић, 1930)

У историји законодавства Краљевине Србије нема може бити још једног човека који је редиговао тако много, и тако важних закона као Јован Хацић. Он је писац Грађанског Законика, који с извесним изменама и допунама још важи, - и да Хацић на пољу законодавства ништа више није урадио, ово би само било довољно да га одликује мимо све друге који су на том пољу радили. Он је писац органских закона, изданих на основу Устава од 1838, закона којима су биле организоване власти, судска и административна, на име закона о Савету, о Кнежевској Канцеларији, о Централној Управи, о окружним Судовима, о Апелационом Суду. . . Што се тиче самога Устава од 1838. он садржи у себи доста елемената који су из једног Хацићевог нацрта узети. Важно је да Хацићева радња на српском законодавству пада баш у оно доба, кад су се у Србији стали у већем броју уводити писани закони, и заједно с тим чинити покушаји да се земаљске власти у савременом духу преуреде. Најплоднији међу радницима своје врсте, Хацић је уједно и један од најранијих међу њима, и с тога кад, за великим јунацима који су данашњу Србију ослободили, ваља поменути оне скромније заслужнике, људе од пера и од канцеларије који су је организовали и дали јој тип државе, - међу првим именима која долазе на ум јесте име Јована Хацића.

(Слободан Јовановић, 1899)

Још један студент права на Пештанском и Бечком универзитету стекао је убрзо глас у школи Лукијана Мушицког. То је био Јован Хацић (1799-1869). Оснивач Матице српске и један од првих уредника *Летописа*, јавио се Хацић још 1821. године песмама које су одушевљено дочекали и Мушицки, називајући Хацића (Милоша Светића) "сродним духом", и Вук који је пре

но што се развишао са Хаџићем прорицао песнику да ће отети Мушицком "име Ораџијево". Преводилац Хомера, Вергилија, Марџијала, Шекспира, Клопштока, Хердера, Гетеа, Шилера, Геснера и др. Хаџић је 1827. превео Хораџијеву *Ars poetica* у метруму оригинала, а касније је преводио и песме Мушицког са славјанског на српски. У римском размеру он је певао до смрти свог учитеља, а после године 1838. јавио се у класицистичким формама још само једном, 1840. године. Певао је највише у алкејским строфама које су верно пренете по узору на обрасце Мушицкога, али је дао понекад веома успеле слике природе и каснији реалистички пејзаж Војислава Илића више но Мушицкоме дугује пејзажу Хаџића.

(Милорад Павић, 1979)

Јован Хаџић био је несумњиви ауторитет међу својим савременицима, најученији, највиђенији и најутицајнији члан Матице српске, уз то још и преводилац, песник и писац, популаран и читан. Дванаест година млађи од Вука, у књижевни и културни живот укључује се приближно у исто време кад и Вук (1818). Међутим, језиком почиње да се бави неких десетак година касније (1826/29) кад је Вук већ изашао са готовом реформом писма и правописа. Нажалост, Хаџић је мало познат у нашој широј културној јавности. Остао је у нашој култури и књижевнојезичкој историји неправедно запостављен и обележен као Вуков противник и при том жигосан као "шарлатан и незналица".

(Љиљана Суботић, 1996)

Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом двестогодишњице рођења Јована Хаџића. Отворена је од 1. до 28. фебруара 1999. године у вијринама испред Свечане сале Матице српске, а коришћена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукописног одељења Матице српске (РОМС).

КАТАЛОГ

Ваша Екземпција,
 леги милосавдѣиѣи Господине!

Свещозар Милосавдѣиѣи, родомъ изъ Мохорина Шаи:
 кашкога бакаліона, кога самъ вама я јоша
 пре три године прекопуца, те самъ милосавдѣиѣи
 и лани пѣлу шакопуца даваши, сврши
 с обе године Грманиѣи у Младу, са ба
~~кешка уабохаша, а с са арвакѣи пѣ:~~
 савакѣи Епископѣи. Науке ародушнѣи, ка
 шаво шреба, само аошотѣи и шарошѣи.
 шиваѣи Ваше Екземпциѣи лѣти те. Та
 шѣ с дошао дажавъ ко мѣи у Београдѣи
 представѣи ми с желѣи свѣи, са лѣтѣи
 да си я као шаво самъ га у аорѣи,
 прекопуца.

Јованъ Хациѣи

Факсимил писма Јована Хациѣи
 митрополиту Јосифу Рајачиѣи

ДЕЛА

1. Ода имену "Милош" / М. С. - У Виѣни : [б. и.], 1821. - 7 стр.
2. Ода моме духу / М. С. - У Виѣни : [б. и.], 1821. - 8 стр.
3. Одзив младога Србског духа на Глас Арфе Шишатовачке / Милошем Светићем у Пешти 1/13. Јануар. 1821 год. пѣван. - [У Виѣни : б. и.], 1821. - 7 стр.
4. Dissertatio inauguralis juridica de causis matrimonium dissociantibus / publicae eruditorum discussioni exhibuit Joannes Hadschits. - Budae : Typis typographiae Regiae Universitatis Hungaricae, 1826. - 50, [6] str.
5. К. Орація Флакка О стихотворству књига / коју е двојко на Србскій езук превео Милош Светић. - У Виѣни : Печатано код Г. Мартина Хрїстїана Адолфа, 1827. - 104 стр.
6. Толкованіе дѣлца подъ именемъ: "Зачатіе и истино основаніе Матице Србске по хронологическом разлогу вѣрно и некористно потомком написао Јосиф Миловук. У Будиму Граду Слов. кр. Университ. Пештанског 1829." / [Ђорђе Магарашевић, Милош Светић]. - [Будим : б. и., 1829]. - Стр. 3-43.
7. Србскій лѣтописъ / наставлѣнъ Милошемъ Светићемъ. - Год. 6, бр. 21 (1830) - Год. 7, бр. 26 (1831). - У Будиму : У Печатњи Кр. Всеучилища Пештанскогъ, 1830-1831.
8. Ода На смѣртъ Высокопреосвященнѣйшегъ Господина Лукїана Мушицкогъ восточне Церкви Православнога Епископа Карлштадтскогъ Увѣнчана славомъ и Честію у вѣчность преселивша се 15/27 Марта 1837 у 61. години Живота свога роду посвећенога / одъ Милоша Светића. - [У Карлштадту] : Трошкомъ Карлштадтскогъ общества, [1837]. - [6] стр.
9. Ситнице езукословне. 1 / одъ І. Хацића-Светића. - У Новомъ-Саду : Печатано у Типографіи Јанковићевой, 1837. - 15 стр.
10. Судъ о грамматики г. Вѣкослава Бабукића / одъ І. Хацића Светића. - У Будиму : Писмены Кр. Всеучилища Пештанскогъ, 1838. - 31 стр.
11. Голубица съ цветомъ књижества србскогъ. Св. 1 / Григоріемъ Возаровићемъ. - У Бѣограду : Печатана у Княжеско-србской типографіи, 1839. - 293, [18] стр.
12. Утукъ или Одговоръ на Одговоръ на Ситнице сзукословне кои е печатанъ У Бечу у Типографіи Ерменскога Манастира у Февруарію 1839. одъ В.С.К. / одъ М. Светића. - У Београду : Печатано у Княжеско-србской типографіи, 1839. - 24 стр.

13. Утукъ, или Одговоръ на Одговоръ на Ситнице езыкословне, кои е печатанъ у Бечу у Штампарији Єрменскога Манастира, у Февруарию 1839. одъ В.С.К. / одъ М. Светића. - У Новомъ-Саду : Писмены Павла Іанковића, Ц.К. Привил. Тѣпографа, 1839.- 29 стр.
14. Лукіана Мушицкогъ Стіхотворенія. Кнь. 2, (Славенска) / Скупіо Георгій Мушицкій ... - [Пешта] : Издала Матица Сербска, 1840. - [10], 146 [тј. 246] стр.
15. Законикъ грађанскій за Княжество Сербско. - У Бѣограду : У Књигопечатњи Княжества Сербскогъ, [1844]. - [4], 159 стр.
16. Утукъ II. или Одговоръ на Вуковъ Одговоръ на лажи и опаданъ у Сербскомѣ Улаку, (печ. у Бечу 1844) / одъ М. Светића. - У Београду : печатано у Княжеско-сербской типографіи, 1844. - [2], 34 стр.
17. Дѣла Димитрія Давидовића. Кнь. 1, Исторія народа сербскогъ. - Препечатана Григоріємъ Возаровићемъ, Књиговезцемъ и књигопродавцемъ. - У Београду : У Княжеско-Сербской Књигопечатњи, 1846. - Стр. I-XVI, I-XXXIV, [1-2], 1-46, 65-160, [1-30], [1] лист са сликом аутора, [1] пресавијен лист са сликом Карађорђа, [1] пресавијен лист са геогр. картом у боји.
18. Дѣла Димитрія Давидовића. Кнь. 1, Исторія народа сербскогъ / Препечатана Григоріємъ Возаровићемъ, Књиговезцемъ и књигопродавцемъ. - [Друго изданіе]. - У Београду : У Княжеско-Сербской Књигопечатњи, 1846. - XVI, XXXIV, [2], 142, [14] стр., [1] пресавијен лист с геогр. картом у боји, [1] лист са сликом аутора, [1] лист са сликом Карађорђа Петровића.
19. Утукъ III. езыкословный / одъ М. Светића. - У Новомъ Саду : У Књигопечатњи Іоанна Каулицій и Орт., 1846. - 77, [1] стр.
20. Исторія народа сербскогъ / издана одъ Димитрія Давидовића. - [Београдъ] : трошкомъ Правителства Сербскогъ, 1848. - [3], 122, 122, 24, 24, [1] стр., [1] лист са сликом А. Карађорђевића, [1] лист са сликом Карађорђа Петровића, [1] пресавијен лист са геогр. картом.
21. У славу владаюћегъ дома Кара-Ђорђа Петровића и народа сербскогъ, одъ Алфреда Винѣрона, изъ Ангулема. - Belgrade : a l'imprimerie de la principauté serbe, 1848. - Стр. [1], 1, 1, 2, 2, 3, 3, 4, 4, 5, 5, 6, 6, 7, 7, 8-14, [1] лист с таблом.
22. Ключъ езыка сербскога, или Ситнице езыкословне. I / одъ М. Светића. - У Новомъ Саду : Народна Књигопечатња Дан. Медаковића, [1852]. - [4], 24 стр.
П. о.: Књижевни додатак Южне пчеле; 1852.
23. Дѣла Іована Хацића, у књижеству названого Милоша Светића. Кнь. 1, Пѣсне изворне одъ самога сачинителя скуплѣне. - У Новомъ Саду : Књигопечатња Дан. Медаковића, 1855. - [16], 213, [11] стр., [1] лист с портретом аутора.

24. Дѣла Јована Хацића, у књижевству названог Милоша Светића. Књ. 2, Преводи спѣвни. - У Карловци' : у Митрополитско-гимназијалној Типографији, 1858. - XII, 319, [2] стр.
25. Духъ народа србскогъ / Одъ Јована Хацића, у књижевству названог Милоша Светића. - У Карловци : Митрополитско-гимназијална Типографија, 1858. - XI, 119 стр.
26. Натанъ мудрый / одъ Г. Е. Лесинга. - У Новоме Саду : брзотискомъ Епископске књигопечатнѣ, 1861. - [2], IV, [2], 216 стр.
27. Устанакъ србскій подъ Црнымъ Ђорѣмъ. 1, Прве три године / одъ Јована Хацића, у књижевству названог Милоша Светића. - У Новомъ Саду : Брзотискомъ епископске књигопечатнѣ, 1862. - [2], VIII, 85, [4] стр.

СТАНИСЛАВЪ ПАСИЧЕВИЧЪ
и књигопечатнѣ у Карловци
и књигопечатнѣ у Карловци

ДѢЛА
ЈОВАНА ХАЦИЋА.
у књижевству названог
МИЛОША СВЕТИЋА.
КНИЖКА I.

ПЪСМЕ ИЗВОРНЕ

САЪ ОДНОГА СЪВЪРШЕНОГА ОУЧЕНИКА.

У НОВОМЪ САДУ.

Књигопечатнѣ др. Јан. Маджаровића,
1855.

28. Огледало србско : за езикъ, повѣстницу, и смѣсу књижевну / одъ Јована Хацића у књижевству названог Милоша Светића. - Год. 1, бр. 1 (1864) - год. 1, бр. 10 (1864). - У Новом Саду : Епископска књигопечатња, 1864. - 320, [2] стр.
29. Србска гимназија у Новоме-Саду / Јован Грујић. - [У] Новоме-Саду : Брзотиском Игњата Фукса, 1867. - 27 стр.
30. Први програм Велике гимназије Србске православне общине у Новоме Саду 1867/8. - У Новоме Саду : Платонова печатња, 1868. - 39 стр.
31. Први прелазак Црнога Ђорѣа из Србије у Срем, па у Крушедол манастир, пред немачко-турски рат, около године 1787 / Милош Светић [Јован Хацић]. У: Света гора сремска / приредио Раша Перић. - Нови Сад : Папирус, 1994. - Стр. 37-39.

32. Ода моме роду / Јован Хаџић. У: Песници о Србији / [приредио] Раша Перић. - Нови Сад : Папирус, 1995. - Стр. 70-71.

ЛИТЕРАТУРА

33. Милошу Светићу, у славном свеучилишту Пештанском права јестественог и штатистике Слешателю / [Пѣвао Ненад Ребић]. - [Въ Вѣени : б. и.], 1821. - 8 стр.
34. Радост младог србског срца о новодобијеном Поети / Певана Павлом Лљубибратићем у Пешти 24. Јануара 1821. - [Беч : б. и.], 1821. - 7 стр.
35. Lucianus Milošio salutem! / [Лукијан Мушицки]. У: Летопис Матице српске. - 18 (1829), стр. 162-163.
36. Ода благородноме господину Јоанну Хаџићу, Свию права Доктору, Пештанско-Мађарског' јурідическог' Факултета Члену, Закл. Мађ. Кралѣвства, и Милитарско-Пограничны Предѣла адвокату, Сл. Кр. Вароши Новосадске сенатору, и Гљмназіе дїректору, Отмѣномъ Србљину, Жарком' Родољубцу, Кнљижества Србског' важномъ Подпомагателю, приликомъ Празднованя у Београду Србском' имен-дана, 7. Јануарія 1839 / одъ Милоша Поповића I. год. Мудрољубія Слешателя. - У Новомъ Саду : печатано писмены Павла Јанковића Ц.К. Прівил. Кнљигопечатателя, [1839]. - [7] стр.
37. Одговор на Ситнице језикословне Г.Ј. Хаџића = М.Светића / [Вук Стефановић Караџић]. - У Бечу : у штампарији Јерменскога манастира, 1839. - 19 стр.
38. Вуков одговор на Утук г. М. Светића / [Вук Стефановић Караџић]. - У Бечу : У штампарији Јерменскога манастира, 1843. - [2], 32 стр.
39. Вуков одговор на лажи и опадање у Србскоме Улаку. - У Бечу : У Штампарији Јерменскога манастира, 1844. - 38 стр.
40. Изступленія М. Светића у Утуку II. - У Бечу : у кнљигопечатнљи Мехїтарїйског манастира, 1845. - 24 стр.
41. Рат за српски језик и правопис / написао Ђ. Даничић. - У Будиму : у штампарији Пештанскога университета, 1847. - 63 стр.
42. Реплика на одговоръ Господина Милоша Светића у Утуку III Єзыкословноме или Прегледъ II Законника грађанскогъ за Србию / одъ Павла Шероглића. - У Новомъ Саду : Печатано писменљма I. Каулицїй, 1847. - 105, [1] стр.

43. Цена Светићевогъ епийскогъ спева "првий прелазакъ Црнога Ђорђа у Сремъ" / Ђорђе Малетић. У: Будилникъ народне просвете. - 1, 1 (1851), стр. 33-36.
44. Милош Светић поета. - У Биограду : У Државној штампарији, 1865. - 7 стр.
П. о.: Видов Дан; 1864, бр. 67
45. Светићеву "Огледалу" / реценсија Ђ. Даничића. - Прештампано други пут. - У Биограду : У Државној штампарији, 1865. - 32 стр.
П. о.: Видов дан; 1865, бр. 28-32
46. На гробу Јована Хаџића-Светића / од Милице Стојадиновићеве Српкиње. У: Јавор. - 18, 4 (1891), стр. 49.
47. Живот и рад дра Јована Хаџића Светића. - [Нови Сад] : Матица српска, 1899. - [4], 134 стр., [1] лист с портретом Ј. Хаџића.

УСТАШКЪ СРБСКИИ
ПОДЪ
ЦРНИМЪ БОРЂЕМЪ.

Јована Хаџића,
и
Казима Свечића.

L

ПРИ ТРИ ГОДИНА

У НОВОМЪ САДУ.

ВУКОВА ПЕЧАТАРНИЦА

1862.

11-9 20
DISSERTATIO
INAUGURALIS JURIDICA

DE
CAUSIS

MATRIMONIUM DISSOCIANTIBUS,
JUXTA DISCIPLINAM ORTHODOXAE
ECCLESIAE CHRISTI-ORIENTALIS,

UNA CUM THESESIS ADHAEKIS
IN REGIA AC CELEBRERRIMA SCIENTIARUM
UNIVERSITATE PESTIENSIS,

EX UNIVERSA JURISPRUDENTIA ET SCIENTIA POLITICA
RIGOROSIS EXAMINIBUS,

ANNUNTYE
INCLITA FACULTATE JURIDICA

CONSEQUENDA JURIS UNIVERSI DOCTORATUS LAUREA
PUBLICE EXPOSITURUS PROMISSUM EXERGIT
JOANNES HADSCHTS

UNIVERSITATIS REGIAE HUNGARICAE PESTIENSIS

Die 24. Mensis Aprilis

IN PALATIO REGIAE UNIVERSITATIS MAIORI

BUDAPE.

TYPA LITHOGRAPHIAE REGIAE UNIVERSITATIS HUNGARICAE

1862.

48. Млади Милетић / за штампу спремио Милан Савић. - Нови Сад : издање књижарнице учит. Д. Д. "Натошевић", 1921. - 110 стр.
49. Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор / главни и одговорни уредник Мирослав Пантић. - Књ. 1, св. 1 (1926)- ; Н. с. Књ. 1, св. 1 (1954)- . - Београд (Студентски трг 3) : Филолошки факултет, 1921-.
50. Неиздати преводи Јована Хаџића / [Мираш Кићовић]. - [Б. м. : б. и., б. г.]. - стр. [137]-146.
П.о.: Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор; 1927, књ. VII, св. 1-2.
51. Јован Хаџић као историчар / Мираш Кићовић. - Сремски Карловци : Српска Манастирска Штампарија, 1928. - 20 стр.
П.о.: Гласник Историског друштва у Новом Саду; књ. 1, св. 1.

52. Јован Хаџић (Милош Светић) / Миращ Кићовић. - Нови Сад : Град Нови Сад, 1930. - XVI, 348 стр.
53. Dvije tri o starijim srpskim prijevodima iz Vergilija / Vladoje Dukat. У: Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор. - 12, 1 (1932), стр. 1-10.
54. Хаџићи. У: Новосадске биографије. Св. 5, С - Ш / исписао Васа Стајић. - Нови Сад : Град Нови Сад, 1940. - Стр. 197-208.
55. Др К. Руми, некадашњи директор Карловачке гимназије и Јован Хаџић [тј.] Светић / Миливој Јовановић. У: Зборник Матице српске. Серија за друштвене науке / Матица српска, Одељење за друштвене науке. - Нови Сад : Матица српска, 1950-1956. - 6 (1953), стр. 196.
56. Матица српска / Живан Милисавац. - Нови Сад : Матица српска, 1965. - 311 стр.
57. Јован Хаџић као писац закона у Србији / Владимир Капор. У: Зборник за друштвене науке. - 61 (1976), стр. 9-22.
58. Два писма Јована Хаџића Нилу Александровичу Попову / Јагода Војводић. У: Зборник Матице српске за славистику. - 37 (1989), стр. 175-179.
59. Знаменити Сомборци / Стеван Васиљевић. - Нови Сад : Књижевна радионица Славија ; Бездан : Војводина, 1989. - 193 стр.
60. Језик Јована Хаџића / Љиљана Суботић. - Нови Сад : Матица српска, 1989. - 212 стр.
61. О књижевном језику Јована Хаџића (Милоша Светића) / Александар Младеновић. У: Зборник Матице српске за филологију и лингвистику. - XXXIV/2 (1991), стр. 218-221.
62. Победе и порази Јована Хаџића / Живан Милисавац. - [Нови Сад : Матица српска, 1996]. - Стр. 7-19.
П. о.: Зборник Матице српске за друштвене науке; бр. 97/1994.
63. Српска читаоница - Градска библиотека у Новом Саду / [уређивачки одбор Божидар Ковачек, Чедомир Попов, Душан Попов, Радован Мићић, Драган Којић]. - Нови Сад : Градска библиотека, 1996. - 387 стр.

РУКОПИСИ И ПИСМА

64. Писмо Георгија Магарашевића Јовану Хаџићу писано у Новом Саду 20. маја 1826. године (РОМС, 5. 750)

65. Писмо Јована Хацића Теодору Павловићу писано у Новом Саду 7. марта 1832. године (РОМС, 30.563)
66. Писмо Јована Хацића Теодору Павловићу писано у Новом Саду 20. новембра 1834. године (РОМС, 1.041)
67. Писмо Јована Хацића митрополиту Јосифу Рајачићу писано у Београду 1. марта 1844. године (РОМС, 34.615)
68. Писмо Јована Хацића митрополиту Јосифу Рајачићу писано у Београду 4. августа 1844. године (РОМС, 34. 616)
69. Допис чланова Матице српске упућен Матици српској писан у Новом Саду 21. октобра 1858. године (РОМС, 8.261)
70. Извод из Записника Економског одбора упућен Магистрату и представништву Новог Сада писан у Новом Саду 28. маја 1867. године (РОМС, 3.873)

ФОТОГРАФИЈЕ

71. Јован Хацић
72. Јован Хацић, снимљен у Бечу
73. Јован Хацић, снимљен у Новом Саду
74. Марија Хацић, супруга Јована Хацића
75. Софија и Милица, кћерке Јована Хацића
76. Кућа у којој је становао Јован Хацић, Светозара Марковића 3
77. Кућа у којој је становао и умро Јован Хацић, Трг ослобођења 3

ЈОВАН ХАЦИЋ
1799 - 1869

ИЗДАВАЧ

Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

УРЕДНИК

Миро Вуксановић

АУТОРИ КАТАЛОГА

Ксенија Светличић и Мирјана Брковић

ПРИПРЕМА

Тихомир Светличић

ТИРАЖ

150 примерака